

Havne, og i sidste Stykke, at Ministeren efter Forhandling med Lagtinget fastsætter Regler for Lagtingets Tilsyn. Det er altsaa saa kraftigt understreget, at det er Lagtinget, der fører Tilsynet, at selv en saa udmærket færøsk Selvstyremand som det ærede Medlem Hr. Zahle ikke kan ønske det bedre. Der er ikke Tale om Indskrænkning af det færøske Selvstyre i denne Sag. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at hvis der var Tale om en Indskrænkning, en Indskrænkning, der betød noget, af det kommunale eller amtskommunale færøske Selvstyre, saa vilde jeg ganske sikkert have mødt det med meget kraftig Protest, lige saa vel som jeg møder med kraftig Protest, naar man ønsker at udvide det amtskommunale Selvstyre til at være saa betydeligt, at Færøerne bliver en Stat i Staten. Det er jeg nemlig ogsaa imod, det ærede Medlem behøver ikke at være i Tvivl om, at der vil jeg ikke holde mig tilbage. Jeg er ked af, at det ærede Medlem Hr. Zahle ikke tør stole paa, at jeg har Ret i denne Sag. Men det maa være mig en Trøst, at det ærede Medlem Hr. Zahle i høj Grad falder min Partifælle Landstingsmand Effersøe om Halsen i denne Sag. De er fuldkommen enige, siger det ærede Medlem. Ja, jeg er nu ikke saa sikker paa, at de er fuldkommen enige, jeg vil i hvert Fald vente med at konstatere Enigheden, til jeg i Landstinget har hørt min udmærkede Partifælle.

Hvad vi i hvert Fald kan blive enige om, er, at Lagtinget dels med 17 Stemmer for det ene Punkt, dels med 19 Stemmer for et andet Punkt har vedtaget det Forslag, der forelaa fra Lagtingets Side. Det kan vi ikke komme udenom. Og de 17 Stemmer var skam ikke Sambandsfolk, ikke mine Partifæller alene, men ogsaa Selvstyrefolk. De mente ikke, at det færøske Selvstyre var i Fare, naar de gik med til at stemme for Forslaget. Det forekommer mig, at Lagtinget imødekommes fuldt ud, og jeg venter ikke, at man fra færøsk Side vil nære nogen Frygt for Danskerne, selv naar de giver Gaver. Jeg har ganske vist, allerede forinden det ærede Medlem fremsatte denne Udtalelse, hørt oppe paa Færøerne, at vi skal være mest bange for Danskerne, naar de giver Gaver; det kender jeg, og jeg ved ogsaa, fra hvilken Side det kommer. Men jeg beklager, at Udtalelser, der dækker denne Tanke, som jeg har set komme til Orde fra Færøerne, fremsættes her i dette høje Ting af en Mand, der repræsenterer et helt Parti. Det beklager jeg overordentlig meget. Ja, der vil komme en Dag, hvis man

lægger Vægt paa det færøske Spørgsmaal, da man i al Almindelighed vil beklage, at det er Tilfældet.

Jeg tror ikke, det kan være nyttigt, at vi etablerer en politisk Debat — for det er den politiske Side af Sagen, det ærede Medlem Hr. Zahle har fremdraget her. Jeg kan ikke tænke mig, det kan være nyttigt for Færøerne og færøske Forhold. Jeg føler mig forvisset om, at hvis man vedtager de Ændringsforslag, som er fremsat af Udvalgets Flertal, og vedtager Lovforslaget saaledes ændret, gennemfører man en Foranstaltning, der saglig set er forsvarlig, og det skal nok vise sig, at en saglig set forsvarlig Foranstaltning ogsaa nok skal klare sig politisk. Jeg føler mig ganske overbevist om, at det vil ogsaa ske paa Færøerne.

Hermed skal jeg anbefale Flertallets Forslag til velvillig Behandling og Vedtagelse.

Zahle: Naturligvis kan Regeringen føre et Overtilsyn med Lagtinget i det hele — det foreskrives i Lagtingslovens § 20 —, men det, man her foreslaar, er, at Ministeren i Forvejen skal have Myndighed til at foreskrive de fornødne Bestemmelser om, hvorledes Lagtinget skal føre Tilsynet. Det vil sige, at Lagtinget ikke fører sit Tilsyn frit, men maa rette sig efter et Reglement, som det faar sendt fra Ministeriet. Det er et Indgreb i det amtskommunale Selvstyre paa Færøerne, det kan ikke hjælpe noget at stille Vejmøller op om et Overtilsyn, som ikke maatte føres. Nej det, her er Tale om, er i Forvejen at foreskrive Bestemmelser og Regler, efter hvilke Tilsynet skal føres, og det er et Indgreb i Lagtingets Ret. Jeg forlanger ikke andet end, at man bevarer den Bestemmelse, der findes i Loven af 1913, som lyder saaledes: „Lagtinget fører Tilsyn med Anlægene og er overfor Staten ansvarlig for, at vedkommende kommunale Styrelser ikke forsømmer deres Vedligeholdelsespligt.“ Der fører Lagtinget frit sit Tilsyn under Ansvar overfor Staten. Det, man nu foreslaar, er, at der skal foreskrives Lagtinget et Reglement, det skal rette sig efter under sit Tilsyn. Jeg ønsker bevaret en Ordning, som har været saglig forsvarlig, siden Loven af 1913 kom og Arbejdet begyndte, og som er saglig forsvarlig nu, og det ærede Medlem Hr. Samuelssens Insinuation bryder jeg mig ikke noget om. Jeg ved, at jeg arbejder for, at der skal være et godt Forhold mellem Færingerne og os Danske, men det naas kun ved, at vi paa ethvert Punkt er omhyggelige med fuldt ud at respektere de Rettigheder, Færingerne har.